35ste jaar. — Nr 51. Zaterdag 28 april 1888.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, voorrissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN DEN 28 APRIL.

Van alles wat.

Er is niet veel meer noodig om Europa regelrecht naar den oorlog te voeren. Verleden week moesten wij schrijven over het ontworpen huwelijksplan van den prins van Battenberg met de dochter van den keizer van Duitschland. Die liefdegeschiedenis, waaraan Bismarck een heel gewicht had gegeven, staat nu teenemaal op het achterplan met de gebeurtenissen dezer week, zoo lezen wij in de *Vlaamsche Stem*.

Zooals geweten is, wordt keizer Frederik, bij de Duitschers *onzen Frits* geheeten, door zijn volk zeer bemind en integendeel door Bismarck zeer tegengewerkt, omdat hij te vreedzaam, te stil is. De keizer, die reeds geruimen tijd erg ziek is, is nu plotseling zoo verslecht dat men alle dagen zijne dood mag verwachten. Dan is Fritz dadelijk opgevolgd door den kroonprins Willem, een jonge prins van zoowat rond de dertig jaren, een leerling van Bismarck en deze laatste zal met hem doen wat hij wil.. Prins Willem is soldaat van kop tot teen, zijne zoontjes, die nog broekventjes zijn, loopen ook al met sabelkens, en heel dat huishouden droomt niet dan van vechten.

***

Met een woord, sterft Frederik, dan komt Willem op en Bismarck is, meer dan ooit den baas.

Van anderen kant, ligt het in Frankryk leelijk te spooken. Daar is de geruchtmakende Boulanger nu nog eens afgevaardigde gekozen in 't Noorder departement (Rysel), ondanks al de pogingen die men ook te werk had gesteld om het hem te beletten.

Boulanger is voortaan iets anders dan een eenvoudig generaal uit een café concert... zooals hem eens werd gezegd. Boulanger is nu een naam, eene partij en die partij is deze van oproer en oorlog. De republikeinen doen al het mogelijke om het dictatorschap te niet te krijgen waardoor eens Bonaparte keizer Napoleon wierd. Zullen zij er in lukken ? Dat is reeds half te betwijfelen na de kiezing van Boulanger en na de kracht van de vijanden der republiek. De Boulangisten willen hunnen man baas zien, de monarchisten zien er den man in om de hatelijke republiek omver te werpen, die helpen dus den wagen vooruit steken. Langs dien kant bemerkt men dus eene revolutie of de aankomst van eenen Boulanger en dan, is hij de baas, dan zal 't spel rap aan gang gaan, dan ziet men de bajonnetten kruisen, en hoort men 't poeier kraken.

Wat al wee eenen oorlog weer kan bijbrengen, daar vragen die mannen niet achter. Zij willen de revanche, zij willen op den pruis en deze wacht hen af...

Het drievoudig verbond is dan daar om den Rus te beletten vooruit te komen en komt deze toch, dan staat heel Europa te vuur en te vlam en dat God ons dan behoede in ons klein landeken, als de groote vorsten aan 't oorlogen gaan !

***

Wij bevelen aan de overwegingen van het tongersch geuzenblaadje, dat de gasthuisnonnen door wereldlijke vetbetaalde ziekenoppassers zou willen zien vervangen, de volgende lekkere bijzonderheden, welke eene liberale gazet, *le XIXme Siècle*, over de verwereldlijkte gasthuizen van Parys aan hetlicht brengt :

Gelijk in de andere hospitalen, zegt het, wilde men de zieken op goede vrijdag niet verplichten van mager 's doen.

Daarom gaf men hun dien dag *ossenvleesch*, maar 's anderdaags, zaterdags, niets anders dan haringen, — en nog maar 11 *haringen* voor 13 zieken.

Dat noemen de geuzen... vrijheid !!!

En om wille van die vrijheid, mogen de zieken in datzelfde hospitaal de gaten der vensters met hunne oorkussens stoppen ; — omwille dierzelfde vrijheid, krijgen de zieken er geene versterkende middelen meer, maar slechts melk en thee, omdat het overige te veel kost aan het bestuur ; om wille dierzelfde vrijheid, worden er de geneesmiddelen zoo gek toegediend dat er dikwijls ongevallen bij voorkomen, en uitwendige medecijnen den weg der inwendige nemen ; om wilde dierzelfde vrijheid, ontvangen er de zieken de hun toegerichte brieven drie weken na de bestelling. Eene zieke die hiervan de overtuiging wilde hebben schreef zich zelven een brief na veertien dagen geleden, maar heeft hem nog niet ontvangen.

— O ! indien alle zieken spreken durften, wat zou men nog al meer vernemen in soortgelijke burgerlijke godshuizen !

Daarom dan ook maar, weg met de nonnen ! ! ! bulderen de liberalen altijd voort. Zij hebben immers geen hart voor de arme lijdenden, daar waar zij maar iets of wat denken te vergoddelooze...

***

Hoe zeer de politieke driften soms een mensch, zelfs den klaarziendste, met verblindheid kunnen slaan, heeft voor de duizendste maal, nogmaals de heer Frère bewezen.

Veronderstelt eens : hij heeft durven beweren in de kamer dat de katholieken de bondgenoten zijn der Radikalen, van Janson en Compagnie !

De heer Janson en Consoorten, de vrienden en bondgenooten der Katholieken, is het niet om te bersten van lachen ! !

***

Minister Beernaert heeft in de Kamer verklaard, dat de lasten door het katholiek ministerie met 10 miljoen verminderd zijn. Rekent men daar 2 miljoen af voor de rechten op 't *vreemd* vee en *vreemd* vleesch, dan blijft er zuiver 8 miljoen vermindering van lasten !

En de geuzenbladen durven liegen dat de lasten hoegenaamd niet verminderd zijn !!!

Groote internationale wedstrijd van wetenschappen & handel te Brussel, 1888.

De opening van den Grooten Internationalen Prijskamp van Brussel 1888 is de kwestie aan het order van den dag en waarmede eenieder zich bezig houdt. — Wij vernemen dat het Uitvoerend comiteit de volgende beslissingen desaangaande genomen heeft : de opening der tuinen zal plaats hebben op zaterdag 5 mei 1888. — Wat de gebouwen betreft, die zullen geopend worden den 19 mei, dus slechts veertien dagen later dan het aangekondigd was, ondanks een buitengewoon gurige winter. — Ook mag men zeggen dat er dapper gewerkt wordt ; de werken gaan vooruit met eene zeldzame vlugheid. — Van alle kanten ziet men gebouwen opreizen. — Het is als een waar tooverspel. — De gaanderijen zijn bijna voltrokken. In de tuinen zijn er reeds verscheidene huizen geopend. — Onder deze laatste moeten wij op eene bijzondere wijze de brouwerij Callebaut van Dendermonde vermelden, waar men een lekkerglas « uitzet van Dendermonde » drinkt aan 10 centiemen.

Nu men gerust gesteld is op den dag der opening, hopen wij dat eenieder het mogelijke zal bijbrengen tot het welgelukken dier grootsche onderneming die nooit op een gunstiger oogenblik kon geschieden.

Internationale tentoonstelling

van Gezondheidsleer en Reddingtoestellen te Oostende.

Deze tentoonstelling, die bovendien nog eene sectie bevat van schoone kunsten en eene andere van kunst en nijverheid, zal bepaald den 30 juni eerstkomende geopend worden.

Alles voorspelt eenen grooten bijval en de bijtredingen zijn reeds zoo talrijk, dat het uitvoerend bestuur gedwongen is geweest nieuwe aanbesteding te doen voor eene galerij die 500 vierkante meters grond beslaat. Slechts tot op 31 mei, zullen de bijtredingen aanvaard worden.

Kosteloze toetredingen worden verleend aan menschlievende kringen, aan samenwerkende maatschappijen, aan genootschappen voor redding en gymnastiek, maatschappijen voor veldhospitalen, aan de korpsen van sapeurs-pompiers, alsmede aan de uitgaven betrekkelijk de gezondheidsleer.

Een der bijzonderste aantrekkelijkheden der tentoonstelling zal voorzeker de fabriek zijn van M. de Nayer van Willebroeck, waar men kunstijs zal vervaardigen, en waar elkeen zal toegelaten worden. Daarbij stelt het comiteit zich voor, gedurende den loop der tentoonstelling alle slacht van feesten te geven.

Reeds spreekt men van een federaal gymnastiek feest, van een groot festival voor harmonie en fanfaren, wedstrijden voor velocipeden, eene groote tentoonstelling van jonge kinderen (zuigelingen,) enz., enz.

's Avonds, zullen de hovingen met electrische lampen verlicht worden, en muziek- en nachtfeesten zullen er in plaats grijpen ; in een woord, niets zal gespaard worden om aan onze prachtige badstad, eene aantrekkelijkheid te meer te geven.

Stads- & provincie nieuws

Dat wordt toch nu te sterk, wat er in het tongersch geuzenblaadje te lezen staat !

Eerst begint het met eene ware, doch voor onze geuzerij, droevige bekentenis te doen.

« Het woord, politieke teering, zegt het, doet » ons, onvrijwillig, aan ons klein steedje denken. » De liberale teering is er op het toppunt gekoo» men, en bij gebrek aan zorgen...

Dat is poddorie waar, en de *Postrijder* zelve hadde niet beter kunnen zeggen. Inderdaad, gelijk het geuzenblaadje het bekent, ligt de tongersche geuzerij op haren rug en is voor altijd naar de mann.

Daarna verandert het gazetje van toon, en gelijk een soort van liberale profeet, begint het voorspellingen te doen. Het zict, zegt het, — maar volgens ons zal er nog veel water de Maas af zijn eer zich dat zal verwezenlijken — het katholiek ministerie omver geworpen en hier, te Tongeren, eene sterke liberale associatie tot stand komen, welke de katholieke partij voor altijd zal verpletteren en vernielen !

Als deze vreeselijke liberale associatie zal bestaan, zegt het geuzenblaadje, « zullen de dagen » der kiezingen geene dagen van nederlaag meer » zijn. Onderstenud, aangewakkerd door het toe» komend liberaal ministerie, zal onze associatie » een gezag krijgen dat haar zal doen eerbiedigen » door de onverschilligen en vreezen door onze » tegenstrevers... »

't Is waarlijk om te schrikken en te beven !

Iets aardig toch, is de houding van het geuzenblaadje na te gaan, als er eene kiezing op handen is. Regelmatig voorspelt het de definitieve verplettering der katholieken en het tot stand komen eener liberale associatie, welke, zonder beroep, over alle plaatsen en gunsten zou beschikken. Maar als het oogenblik gekomen is om kandidaten aan de kiezers voor te stellen, in weerwil met al wat het *geuzenblad* geschreven heeft, ontvluchten de liberalen den strijd, of wel, in hen, gelijk in de maand october laatsleden, na aan alle deuren geklopt en gesmeekt te hebben, zij met eene lijst martelaren voor de borde komen, krijgen zij eene van die klopjagen waar men nooit meer van opkomt.

Eenige maanden voor de laatste gemeente kiezingen, kondigde het geuzenblaadje het tot stand komen af van « eene uitsluitelijk stedelijke liberale associatie » ge weet wel ie felle associatie die, volgens het gazetje beweerde, « het triomfvaandel meest aanheffen tijdens de gemeente kiezing van october. » Welaa, de gemeente kiezingen zijn voorbij, eene katholieke meerderheid, gelijk wij er nooit eene te Tongeren gezien hebben, zetelt op het stadhuis, terwijl de geuzen associatie maar de maan is en het liberale triomfvaandel in zijne doos door de motten opgegeten wordt.

Wij zouden wel durven wedden dat de liberale associatie, waarvan het geuzenblaadje nog heden spreekt, juist denzelfden weg zal volgen als de geene van verleden jaar.

Droevig, droevig.

Indien men zich de moeite geeft, van kort bij, de elementen na te zien, welke deze associatie zouden uitmaken « die zich door de onverschilligen zal doen eerbiedigen en door hare tegenstrevers vreezen » kan men zich niet beletten te lachen om zijnen buik vast te houden.

Het is nu omtrent een jaar geleden, op de leste feesten van Pinxten, hadden de progressisten dat fameus congres te Brussel ingericht, waarmede het gansche land zoo hartelijk gelachen heeft.

Onze tongersche progressistjes, zoo onnozel als de onnozelste van het kleinste dorpje van Belgie, wilden ook gaan meespelen. Zij ook moesten naar Brussel trekken om de Grondwet te verzaaderen en te herlappen.

Maar ook, hoe heeft het gansche land hen voor den zot gehouden ! Hoe hebben de groote liberale bladen hen op flesschen getrokken !

Hunne eigene partijgangers maakten hen uit voor *kwapongens*, voor *mannekens*, voor *koordedansers*, enz. enz.

En dat zijn de groote mannen die zich « moeten doen eerbiedigen door de onverschilligen en vreezen door hunne tegenstrevers ! »

Past maar op, jongens, dat de groote liberale gazetten daar nooit geen woord van hooren, zoo niet, krijgt gij het weder op de kneukels gelijk verleden jaar.

Nu, eene vraag aan het geuzenblad om te eindigen. Eene buitengewone gelegenheid biedt zich de geuzerij aan, om zich te doen « eerbiedigen en vreezen. »

Welhaast zullen de kiezingen voor den provincialen raad plaats hebben. Hier, te Tongeren zelfs, zullen er verscheidene mandaten te geven zijn. Wij hopen dat de tongersche liberalen deze gelegenheid vast zullen grijpen om eenige hunner mannen in den katholieken provincialen raad te stooten. Indien, volgens hunne gewoonte, de geuzen alweer den strijd ontvluchten en van angst onder den grond inkruipen, dan kunnen wij met recht zeggen, dat de tongersche geuzerij slechts samengesteld is uit eenen hoop kluchtspeders, die niet het eerste woord gelooven van hetgeen zij jaar in, jaar uit, schreuwen en schrijven.

En nu verwachten wij het antwoord van het geuzenblad.

Door koninklijk besluit van den 25 april, is de hulpkerk van St-Pieter te St-Truiden als succursaal opgerricht. Zij zal voor omschrijving hebben het grondgebied van de voorstad St-Pieter.

De opening van den zittijd der assisen in de provincie Limburg, is vastgesteld op dinsdag 22 mei, onder voorzitterschap van M. den raadsheer Clooten.

De diefstallen in de kerken gepleegd, vermeerderen op eene oorustbarende wijze. De diefstallen zijn meestal het werk van vreemde rondzwervers, aangetrokken door het gemak dat deze soort van roovery, vooral in den nacht, aanbiedt, en leveren eenvoud gevaar op voor de bijzondere eigendommen als voor die der kerkfabrieken.

Hunne roofzucht is maar al te dikwijls aangemoedigd door de weinige zorg waarmede de heilige vaten en andere kostbare voorwerpen, die het hun der kerkdiensten, bewaard worden.

Het is dus noodig te beveelen dat in iedere aan den parochialen dienst toegewijde kerk, hulpkerk of kapel, de voorwerpen in goud, in zilver of van waarde, in eene sterke ingemuurde kas geplaatst worden.

De heer Lejeune, minister van justicie, heeft op dit punt de aandacht getroepen der gemeentebesturen en der kerkfabrieken, teveens beloovende dat de staatskas geldelijk in de uitgave zal tusschenkomen, wanneer de plaatselijke geldmiddelen ontoereikend zouden zijn.

Sterfgeval.

Wij hebben reeds verleden zaterdag het afsterven gemeld van den eerw. pater Engelbertus, geboortig van Rutten en overleden in het Klooster der Minderbroeders te Antwerpen.

In het *Handelsblad* van Antwerpen, vinden wij het volgend artikel, hetwelk bewijst dat de betreurde afgestorvene niet minder geacht en bemind was te Antwerpen dan te middle zijner landgenoten.

Zekier heer de scutijer zich uitdrukt :

Een schoon leven heeft onlangs te Antwerpen eenrende genomen. De eerw. pater Engelbertus Joannes Joseph[illegible], [illegible] geboren te Rutten, in [illegible] provincie Limburg, [illegible] dezer stad, in den ouderdom van 50 jaar. Zijn lijkdienst werd donderdag ten [illegible] plaats gehad en eene buitengewoon groote menigte volks was er bij aanwezig.

Al de staaten der maatschappij waren er vertegenwoordigd, van de armste tot de rijkst : adel, burgerij, beheerders, geleerden, onwetenden waren vereenigd in de kerk der Minderbroeders, in eene broederlijke gemeenschap van gevoelens en gedachten.

De dankbaarheid voor den goeden man, voor den volksman, voor den welbemiinden Engelbertus, de dankbaarheid — die gehegen des harten — had hen daar in menigte heengedreven om te bidden bij het stoffelijk overschot van dengene, die hen zoo beminnd en zoo vaak vertroost had.

Zulk een schouwspel, is iets grootsch, inderdaad ; en heeft de wereld waar men zich verzet en waar men enkel leeft om zich te verzetten, daar geen gedacht van, dan zal ik haar zeggen dat de uitvaart van een nederigen monik, door de uittreiting en de tranen die haar vergezellen, heerlijkswaardiger en welsprekender is dan de kunde officierie lijkstaatie eens ketzers.

En welk was het geheim dezer gemeenheid, dezer ik smeltelijke liefde des volks zal ik zeggen, voor den goeden pater Engelbertus, te Antwerpen en overal waar hij voorbijgegaan is ?

Is dat hij te Antwerpen en overal, voorbijgegaan is, weldoende ; *transit benefaciendo*. Die ziel

---

31

HET

GEHEIM van ROSA (1)

DOOR

Beugny D'Hagerue.

(VERVOLG.)

Maar de stem van de menschelijkheid zegde mij, dat het dringender was het slachtoffer bij te staan en ik besloot dus het te gaan opzoeken.

— Gij hebt wel gedaan. Meent gij, dat de man welken gij hebt zien wegvluchten, het schot kon gelost hebben.

— Daar valt niet aan te twijfelen.

— In welke richting vluchtte hij ?

— In dezelfde richting welke ik te volgen had, namelijk naar den kant van St-Michel.

— Zoudt gij hem kunnen herkennen ?

— Zeer moeielijk, of om het beter te zeggen, indien ik in zijne tegenwoordigheid gesteld werd, zou ik niets dan eene flauwe gelijking kunnen vaststellen.

— Pierre Charvey, sta op ; gebood de rechter. Zoudt gij, ging hij tot Henri voort, kunnen verondersteilen, dat het deze man kan zijn, welken gij gezien hebt.

— Neen, mijnheer, neen ! Dien welken ik zag vluchten, was niet zoo groot en struisch. Hij droeg een frak van donkerkleurige stof en vilten hoed welken ik voor zwart aanzag. Dezen man heb ik gisteren avond hier ontmoet en toen droeg hij een kiel en klak. Ik herken hem zeer goed. Dominique Denis kan mijne woorden bevestigen.

— Dat is waar, sprak de landman ; Pierre droeg kiel en klak, zooals hij altijd in de week draagt, en als men het goed nagaat, is het onmogelijk dat hij op dien tijd te huis is geweest om van kleeren te veranderen.

— Pierre Charvey, zegde de onderzoeksrechter, uwe onschuld is genoegzaam gebleken ; ik beveel vooreerst uwe invrijheidstelling, doch ik verzoek u, niet henen te gaan, voor het onderzoek geheel gedaan zij.

— Ik dank u, mijnheer.

— Mijnheeren, sprak toen Henri, ik heb nog niet gedaan. Dezen nacht, terwijl ik bij het bed van den gekwetste waakte, was ik in mijnen geest onophoudelijk met het gedacht bezig, hoe men wel den plichtige zou kunnen ontdekken. Ongelukkiglijk wist ik, zooals gij ziet, zeer weinig.

» Ik zocht dan mijne minste herinneringen bijeen, overwoog de kleinste omstandigheden, welke het tooneel van den aanslag vergezelden, en daar kwam het in mij op, dat, terwijl ik het slachtoffer, dat ik op den weg gevonden had, oplichte, ik een gerucht gehoord heb, alsof een zwaar voorwerp in het water viel.

» Nu, er bestaat op een vijftigtal stappen van daar, een waterplas, juist in de richting waar ik den vluchtende gezien had, en waar ik ook het gerucht had gehoord. Dezen morgend, zoodra het licht werd, heb ik mij derwaarts begeven hopende er eenige sporen te vinden, welke mij het geheim konden verklaren.

» Naar mijn oordeel, moet de moordenaar zich daar van zijn wapen ontmaakt hebben. Het lange gras dat er in 't ronde groeit, heeft mij belet iets te ontdekken ; maar zoo het moordtuig er in is geworpen, moet het er nog zijn, want niets duidt aan dat men het er kan uitgehaald hebben. Ik denk dus, heeren, dat het nuttig zijn zou, dit vijvertje te doen doorzoeken.

— Wij zullen er ons onmiddelijk daartoe begeven en de opzoekingen in onze tegenwoordigheid doen beginnen. Gij zult ons vergezellen, om ons den weg aan te duiden, welken de moordenaar genomen heeft, alsook om ons de plaats aan te duiden waar gij vermoedt dat het wapen moet weggeworpen zijn.

— Ik ben geheel tot uwe beschikking ; maar ik heb er nog iets bij te voegen :

« Na mijne wandeling naar het vijvertje, ben ik teruggekeerd naar den eik onder welken ik mij bevond toen ik het schot hoorde. Mijne herinneringen bijeen rapende, heb ik gepoogd de plaats te ontdekken, waar de moordenaar zich moet verscholen hebben, om het slachtoffer ongezien te treffen. Dat was mij niet moeilijk : zij ligt op tien stappen van de baan, binnen het park ; het is een klein open plekje, van groote boomen omringd. Eene kleine afsluiting scheidt de plek hier van den grooten weg, maar niets belet van daar alles te zien wat er op den weg gebeurt.

» Het plat gedrukte gras wees mij aan waar, en zelfs in welke houding, de moordenaar zijn slachtoffer afgewacht had. Ik had weldra het bewijs dat ik mij geenszins bedroog : ik ontdekte een klein blinkend voorwerp tusschen het gras, en behoefde mij slechts te bukken om eenen sleutel en een zakmes op te rapen, hier zijn zij beiden, mijnheeren.

De rechter nam de beide voorwerpen aan. Het mes had niets opmerkenswaardig, doch droeg in het midden van de heft een klein metalen plaatje, waarop twee letters gegraveerd waren, A. T.

— A. T. André Tribucien, merkte de prokureur op ; Rosa had dan de waarheid geraden... Mijnheer de Pontarvant, kent gij dien André Tribucien ?

— Zeer weinig, mijnheer ; hij is veel jonger dan ik. Toen ik naar Amerika vertrok, was hij nog bijna een kind ; ik heb nooit omgang met hem gehad.

— Geene enkele beweegreden kan u dus uit persoonlijken haat tot dergelijke beschuldiging aanzetten ?

— Niet de minste.

— Hij heeft echter, naar ik vermeen, aanzoek gedaan om de hand uwer zuster.

— Dat is waar. Zijn vader heeft zelfs gepoogd den onzen te dwingen, in die vereeniging toe te stemmen, als zijnde dit huwelijk het eenige middel om den gerechtelijken verkoop van mijns vaders eigendommen voor te komen.

— M. de baron is dus dien notaris groote sommen schuldig ?

— Dat is waar.

— Vreest gij niet, in de vermoedens welke gij op den zoon doet wegen, het gerecht eene persoonlijke wraak van uwentwege jegens den vader te doen vermoeden ?... Het kon een middel zijn, om hem in moeielijkheden te brengen.

— Ik moet u doen opmerken, mijnheer, dat ik den naam van André Tribucien niet uitgesproken heb. Ik heb enkel gezegd wat ik gezien en gehoord heb. Ik heb u de voorwerpen welke ik vond getoond en overhandigd, en ik vond die slechts na eenstige opzoekingen, op de plaats waar de misdaad gebeurde, u zelf thans de zorg latende, te onderzoeken aan wien zij toebehooren, en hoe zij op de plaats kwamen, waar ik ze gevonden heb.

Wij hebben voor het overige van den notaris niets meer te vreezen, en behoeven dus niet meer met hem in aanraking te komen. Ik heb eene som gelds uit Amerika meegebracht, veel aanzienlijker dan die welke mijn vader schuldig is ; morgen, misschien vandaag nog, zullen al zijne schulden betaald zijn. Wilt gij dezen brievenzak nazien, mijnheer ? zij bevat voor twee honderd vijftig duizend franks wissels.

De rechter wierp eenen oogslag op de waarden welke in de portefeuille staken en gaf hem die terug, met de woorden :

— Ik twijfelde niet aan uwe oprechtheid, mijnheer, maar het doet mij evenwel genoegen, dat gij ons bereidwillig de waarheid uwer woorden bewezen hebt. Er blijft thans niets meer te doen, dan ons naar het tooneel der misdaad te gelenden. Gij, brigadier, zult trachten André Tribucien te vinden. Zorg wel dat niemand wete wat hier gezegd of gebeurd is. Zoodra gij dien André Tribucien gevonden hebt, geleidt hem dan naar het stadhuis, waar wij een uur later eveneens zullen aankomen. Zorg dat gij hem van nabij bewaakt, en zou hij soms trachten te ontvluchten, dan stelt gij hem eenvoudig in staat van aanhouding. Hier nu, hebt gij den sleutel, die in het park van Pontarvant gevonden is.

— Het zoude niet slecht zijn, merkte Henri op, eenige lange staken en eene rijf mee te nemen ; de plas is tamelijk diep.

Op den steenweg, het plaatse waar M. de Vandray gevallen was, zag men nog een grooten bloedplas. Henri herhaalde thans, met aanduiding der plaatsen, woord voor woord, de verklaringen welke hij in de woning van Denis had afgelegd. Op zijne aanwijzingen, begonnen verscheidene laeien de diepte van het vijvertje met lange stokken te peilen. Pierre Charvey stond hen mede bij, en het laat zich wel begrijpen dat hij niet de minst ijverige was.

In het begin, leverde hun werk echter geenen uitslag op en men begon aan de gegrondheid van Henri's vermoedens te twijfelen, wanneer Pierre eensklaps iets hards gevoelde. De rijf werd met den steel aan een langen stok vastgemaakt, en na vele vruchtelooze pogingen gelukte men er eindelijk in, een met modder en mos besmeurd geweer boven te halen.

— Ziet gij wel, riep Pierre uit, terwijl hij het wapen in de hoogte stak, dat ik niet loog, toen ik zegde, dat mijn geweer gedient had om de taven te verjagen !

De rechter glimlachte.

— Ik had dit bewijs niet noodig om aan uwe onschuld te gelooven, doch deze ontdekking stemt ons meermin in onze overtuiging. Gij kunt dit goede nieuws aan uwe verloofde gaan verhalen.

— Mijnheeren, ging de rechter voort, ik bedank u, de veldwachter zal ons [illegible] met uit nieuwe overtuigingsstukken [illegible] vergezellen.

De brigadier hield er aan, zijne misgroep van den vorigen nacht te herzien, en onderweg maakte hij reeds het plan gereed van den weg welken hij te volgen had, en waarlijk, dit maal was het beter overtuigd.

Hij begaf zich naar M. Tribucien. De straatdeur stond wijd open.

(1) Verboden nadruk voor de gazetten die geene overeenkomst gesloten hebben met de *Société des gens de lettres*.